

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 3062/2023
11.04.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., кога заступа Зоран Пејчин, адвокат из ..., против туженог „Serbia Zijin Corper“ доо Бор из Бора, кога заступају Марина Шујкић и Сања Јовановић, дипломиране правнице запослене код туженог, ради поништаја решења о отказу уговора о раду, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 1373/23 од 17.05.2023. године, у седници одржаној 11.04.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

УКИДА СЕ пресуда Апелационог суда у Нишу Гж1 1373/23 од 17.05.2023. године и предмет враћа истом суду на поновно суђење.

Образложење

Пресудом Основног суда у Бору П1 9/20 од 16.01.2023. године, првим ставом изреке, поништено је као незаконито решење туженог о удаљењу запосленог са рада број 258 од 10.01.2020. године и решење туженог број .. од 25.03.2020. године, којим је тужиоцу отказан уговор о раду број .. од 28.10.2014. године и обавезан је тужени да тужиоца врати на рад на послове које је обављао или друге послове који одговарају његовом стручном знању и искуству. Другим ставом изреке обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 186.750,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 1373/23 од 17.05.2023. године, донетом после расправе одржане у другостепеном поступку укинута је пресуда Основног суда у Бору П1 9/20 од 16.01.2023. године, одбијен је као неоснован тужбени захтев за поништај решења туженог број .. од 25.03.2020. године, којим је тужиоцу отказан уговор о раду број .. од 28.10.2014. године, као и захтев за обавезивање туженог да тужиоца врати на рад на послове које је обављао или друге послове који одговарају његовом стручном знању и искуству и одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Против правоснажне пресуде донете у другом степену тужилац је сходно члану 403. став 2. тачка 3. ЗПП благовремено изјавио ревизију засновану на свим законским разлозима.

Испитујући правилност побијане пресуде применом члана 408. ЗПП („Службени гласник РС“ број 72/11 са изменама и допунама), Врховни суд је нашао да је ревизија основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, а ревизијом се неосновано указује и на битну повреду одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 11. ЗПП, јер из садржине записника са рочишта одржаног у жалбеном поступку дана 17.05.2023. године следи да је расправа била јавна.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је код тужене био у радном односу на неодређено време на радном месту ... у погону Решењем туженог број .. од 10.01.2020. године тужилац је са рада удаљен почев од 11.01.2020. године због основане сумње да је дана 03.01.2020. године учествовао у покушају отуђења туженикове имовине, чиме је извршио повреду радне дисциплине. Упозорењем о постојању разлога за отказ уговора о раду број .. од 06.03.2020. године тужиоцу је стављена на терет повреда радне обавезе из члана 179. став 1. тачка 1. и 5. Закона о раду, односно из члана 178. став 1. тачка 1. Колективног уговора туженог и члана 12. став 1. Правилника о радној дисциплини и понашању запосленог, као и повреда радне дисциплине из члана 179. став 3. тачка 8., односно члана 178. став 3. тачка 8. Закона о раду, члана 179. став 1. тачка 29. Колективног уговора туженог и члана 13. став 2. тачка 29. наведеног правилника, јер дана 03.01.2020. године није утврдио да није допремљено уље које је тог јутра требовано нити је о томе да уље није испоручено обавестио своје непосредне руководиоце. У писаном изјашњењу тужилац је негирао повреде које су му стављене на терет истичући да дана 03.01.2020. године није требовао уље већ је свог руководиоца обавестио да су залихе уља при крају и да приликом испоруке пријем уља не врши он већ је за то задужен магационер. Решењем .. од 25.03.2020. године тужиоцу је отказан уговор о раду при чему му је на терет стављен и покушај отуђења два бурета од укупно 360 кг уља HIDROL HV 46. Радње отуђења тужилац је покушао да изврши заједно са возачем ББ тако што је испред улаза у круг Компаније сачекао возача и заједно са њим камионом отишао према граду уместо према погону Наведеног дана полиција је на плацу тужиочевог оца АА пронашла једно буре уља од 180 кг. Кривична пријава поднета против тужиоца због кривичног дела злоупотребе службеног положаја одговорног лица из члана 227. став 1. Кривичног законика одбачена је решењем Кт. Ко 234/21 од 07.02.2022. године, јер не постоје основи сумње да је учињено кривично дело за које се гони по службеној дужности.

Наводе тужиоца да је критичном приликом он само обавестио руководиоца о ниским залихама уља у погону ... и да је према резултатима графолошког вештачења обављеног у кривичном поступку пријем уља потписао магационер ВВ, другостепени суд није прихватио са образложењем да сам потпис магационера о приспећу уља не представља валидан доказ да је уље њему предато и да се тужиоцу основано ставља на терет да допремање и прихват требованог уља није контролисао и да је исто покушао да отуђи, јер је према потврди Полицијске управе Бор од 03.01.2020. године на плацу тужиочевог оца нађено и одузето једно буре плаво – жуте боје, бруто масе 194 кг, са натписом Fat и налепницом налик на декларацију „Hidro HV46 хидраулично уље“. Буре је остављено на чување ГГ, пословођи тужениковог погона Како тужилац није доказао да се не ради о бурету отуђеном из имовине туженог и како је сведок ДД навео да су га тужилац и сведок ББ више пута позивали да „покрије неко уље“ због кога су „пали“, другостепени суд је тужбени захтев одбио да образложењем да је побијано решење о отказу уговора о раду формално исправно, да одбацивање кривичне пријаве за наведено кривично дело и поступак за кривично дело утаје који је против тужиоца у

току, нису од утицаја на донету одлуку, јер је грађанско-правна одговорност шира од кривичне, па је побијано решење донето уз правилну примену члана 191. став 1. Закона о раду и сагласно је цитираним актима туженог.

Према становишту Врховног суда, побијана одлука заснована је на погрешној примени материјалног права, која је за последицу имала погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање.

Из образложења решења број .. од 25.03.2020. године следи да је отказ уговора о раду .. од 28.10.2014. године са припадајућим анексима тужиоцу дат из разлога што дана 03.01.2020. године није контролисао и није утврдио да уље, које је тог јутра (у смени од 07 до 15 часова) он требовао није допремљено, нити је о томе обавестио своје непосредне руководице. Такође, тужиоцу је стављено на терет да је са возачем ББ покушао да отуђи два бурета од укупно 360 кг уља Hidrol HV46, од којих је једно буре од 180 кг нађено на плацу тужиоцевог оца и од њега одузето.

У вези са наведеним разлозима отказа уговора о раду тужилац је већ у свом изјашњењу на упозорење о постојању разлога за отказ истог навео да није требовао уље, да није знао да је његов руководилац ЂЂ, кога је он само обавестио да су залихе уља у погону ... на измаку, истог дана требовао једно буре уља, да није знао да су грешком у погон упућена два бурета уља и да пријем уља није потписао он лично већ магационер ВВ, чији је потпис као веродостојан потврђен графолошким вештачењем provedеним у кривичном поступку вођеном против тужиоца и окончаном одбацивањем кривичне пријаве.

Иако је тужилац тврдио да требовање и пријем уља у погону ... није његово задужење, другостепени суд је пропустио да утврди шта је према уговору о раду са припадајућим анексима, који су спорним решењем тужиоцу отказани с позивом на члан 179. став 2. тачка 1. и 5. и став 3. тачка 8. Закона о раду, на члан 178. став 1. тачка 9. Колективног уговора туженог и члан 13. став 2. тачка 29. Правилника туженог о радној дисциплини и понашању запосленог, уопште уговорени делокруг његовог рада, имајући у виду да му је отказ дат због повреде радне обавезе.

Осим тога, тужиоцу се на терет ставља покушај отуђења два бурета од укупно 360 кг хидрауличног уља, а злоупотреба се заснива на околности да је код тужиоцевог оца нађено једно плаво-жуто буре са етикетом налик на декларацију „Hidro HV 46 hidraulično ulje“ које је остављено на чување ГГ, раднику туженог у погону

Из наведеног остаје нејасно да ли је поуздано утврђено да је буре пронађено на плацу тужиоцевог оца упрво оно буре које је дана 03.01.2020. године испоручено из спремишта туженог и шта је била његова стварна садржина (с обзиром да сведок ЕЕ наводи да буре није било запечаћено већ отворено), а посебно је нејасан разлог преваљивања терета доказивања ове чињенице на тужиоца, у ситуацији када му је приступ том бурету онемогућен стављањем истог у притежање и под надзор тужениковог запосленог ГГ.

Када поступајући по датим смерницама поуздано утврди обим и природу тужиоцевих задужења према садржини уговора о раду и анекса који су му спорним решењем отказани, када разјасни да ли је буре пронађено на плацу тужиоцевог оца истоветно буре које је, грешком, као вишак, требовано од стране ЂЂ (овај сведок је требовао једно буре, а грешком су испоручена два бурета), као и када утврди да ли се у том бурету реално налазило хидраулично уље – власништво туженог и с пажњом оцени садржину телефонске комуникације тужиоца и сведока ДД, чијем исказу поклања веру, другостепени суд ће правилном применом материјалног права изнова одлучити о основаности истакнутог тужбеног захтева и за своју одлуку даће јасне и потпуне разлоге.

На основу изложеног, сходно члану 416. став 2. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа-судија
Јелица Бојанић Керкез,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић